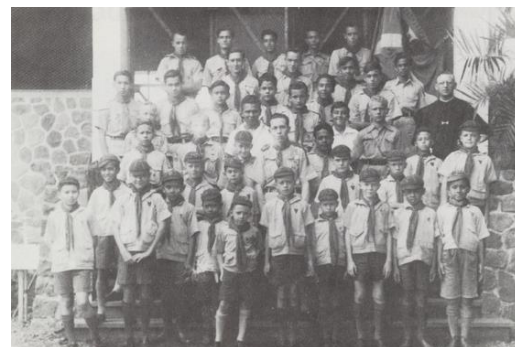

Gerard Schouten

Gerard Schouten is geboren op 16 april 1927. Hij was lid van Scouting. Hij was welp en verkenner bij groep 8, Blauw, St. Tarcisius van de Katholieke Padvinders Bond in Bandung, verbonden aan de St. Petruskerk. Zijn groep werd in 1930 opgericht en groeide snel uit tot vier/vijf welpennesten, vier patrouilles en een goed geleide voortrekkersstam. Er werd veel aandacht besteed aan vaardigheidseisen, zoals koken, houthakken, EHBO, Kompas lezen, en pionierswerk met bamboe als

bouw materiaal. Op de foto staat hij op de onderste rij als derde van rechts. De technische improvisaties die zich, onder andere in de Jappenkampen, veelvuldig voordeden konden worden opgelost met de vaardigheden die hem door bekwame leiders waren bijgebracht.

Eén van de belangrijkste verzetsgroepen in Bandung is het Java-Legioen onder leiding van de Nederlandse Kapitein Reinder Gebbinus (Bies) de Lange, officier bij de generale staf. Groepen van Molukse ex-militairen sluiten zich bij hem aan. Scouts en scholieren worden ingezet voor verbindingdiensten. Onder hen waren de scouts Herfi Bouman, Dick van Logchem, Henk de Lange, Henk Greeven, Joop van Erp en Gerard Schouten. De groep scouts stond onder leiding van hopman 'luitenant' Van der Vorst. Gerard Schouten beschrijft later hoe hij zich bij deze groep aansloot; *In 1942 kreeg ik als oudste verkenner een verzoek om zich bij de voor hem onbekende vaandrig Van der Vorst te melden. Deze woonde bij de Familie van den Brink. De KNIL had de strijd niet vol kunnen houden. De vaandrig vroeg of ik wilde meehelpen om de guerrillastrijders die in het zuiden van de Preanger doorvochten, te bevoorraden. Wapens, munitie, medicijnen, benzine en conserven waren welkom. Met hulp van ander Scoutingvrienden kon ik direct aan de slag.*

De vijftienjarige Nederlands-Indische Herfi Bouman beschrijft: *'We moesten guerrilla's die hoog in de bergen zaten van allerlei etenswaren, wapens en munitie voorzien. Ook moest ik mensen met duistere praktijken bespioneren en 's nachts op de uitkijk staan. Dan droeg ik in een KNIL-rugzakje een deken tegen de kou.'*

De scouts werden bijeengebracht op een plantage in de bergen van de Preanger vlakbij Bandung. Ze werden daar geoefend door Indisch-Nederlandse, Ambonense, Menadonese en Timorese ex-KNIL-militairen. Er werden schietoefeningen gehouden die in de wijde omtrek te horen waren. De Kempeitai (Japanse militaire politie) werd gewaarschuwd en eind juli werd de onderneming overvallen. Er vielen twee doden. Van der Vorst werd gearresteerd en met hem ongeveer honderd zestig jongeren van wie een deel na hun vlucht gegrepen werd. De jongeren werden, na enige tijd in de Soekamiskin-gevangenis opgesloten te zijn geweest, naar een burgerinterneringskamp te Tjimahi overgebracht. Veel Scoutingvrienden in de

verzetsorganisatie overleefden de oorlog niet. Ook van der Vorst is door de Japanners geëxecuteerd.

Gerard kwam terecht in Kamp Baros 6 in Tjimahi. Hij woonde in 1944 in huisje 12 A aan de Hoofdstraat samen met 11 mannen. Het kamp was op dat moment een jongenskamp. Het lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg en was eerder een krijgsgevangenkamp en vrouwenkamp, maar op 20 juli 1944 werden alle vrouwen verplaatst naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe. Het kamp bestond uit twee delen aan weerskanten van de Barosweg: aan de westzijde het "Willemstraat-gedeelte" en aan de oostzijde de "Baroskant". In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Al de jongens in dit kamp waren uitgekozen om zware arbeid te verrichten, zoals goederentreinen laden en lossen, landbouwvelden ompatjoelen, overleden geïnterneerden begraven en andere soortgelijke werkzaamheden. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goede leiding te geven. In het kamp werden scoutingactiviteiten aangeboden aan de jongens. Of hij actief was bij Scouting in het kamp is niet bekend.

Meer informatie

[Verzetsmuseum | Belangrijkste verzetsgroepen in Nederlands-Indië](#)

[Moesson | 15 oktober 1994 | pagina 31 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Tjimahi \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Bandoeng \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

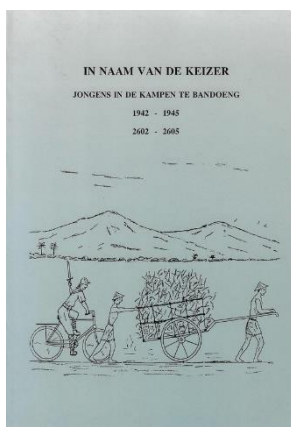
In naam van de keizer. Jongens in de kampen te Bandoeng. 1942-1945. 2602-2605.

Lavaleije, Theo ea

[Jongenskamp Baros 6, Tjimahi 1944-1945 - Dick van Engelenburg | gedrukt boek |](#)

[Bibliotheek.nl](#)

[Scheringa / Schoutrop - Stichting Neerlandsch Verzetsmonument](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.